

MENIGHETSBLAD FOR KOLBU

Nr. 3 * september 2026 * 17. årg. * *Fred være med dere! Luk. 24,36a*

Kontortid: Kom gjerne innom
når du ser at noen er her!**Telefonen er betjent tirsdag - fredag**
kl 10.00 – 14.00 (stengt uke 30 og 31)**Sokneprest:**
Anne-Hilde
Wesenberg Helland
Mobil: 41 90 62 32
E-post: ah524@kirken.no**Diakon:**
Janne Alvilde Arntzen
Mobil: 40 45 51 91
E-post: jg389@kirken.no**Kantor:**
Torbjørn Dyrud
Mobil: 92 28 24 94
E-post: td563@kirken.no**Leder Trosopplæringen**
i Østre Toten:
Anny Holien
Mobil: 99 61 47 24
E-post: ah538@kirken.no**Vikar for kirketjener:**
Jens Ulrud
Mobil: 92066737
e-post: ju694@kirken.no**Kirkeverge i Østre Toten:**
Rannveig Theisen
Mobil: 93 22 33 32
E-post: rt287@kirken.no**Leder Kolbu menighetsråd:**
Anne Kari HovdeMenighetsblad for Kolbu
utgis av Kolbu menighetsrådRedaksjon: Åse Marit Berg Narum, Eva Hveding
Bergum, Jens Amlie, Karsten Nyborg, Janne A.
Arntzen og Anne-Hilde W. Helland
Kontonummer: 2050.09.01617
VIPPS 100651 Kolbu menighet
Trykk: Land Trykkeri

Forsidefoto: Janne Alvilde Arntzen

Neste nummer av menighetsbladet
kommer ut i desember 2026

Frist for innlevering av stoff: 20. november

Kjære leser!

Når jeg skriver dette har vi akkurat fått melding om at Kong Harald er død. Jeg var ikke forberedt på hvor mye det berører meg og oss alle. Jeg husker da han fikk lov å gifte seg med Sonja, og jeg husker da han ble konge og signet i Nidarosdomen. Selv om jeg aldri har hilst på verken Kong Harald eller Dronning Sonja, har ordene han har sagt hver nyttårs-aften vært til hver enkelt av oss. Han har sett og inkludert oss alle slik vi er. Han var en konge som våget å være seg selv, en konge MED Guds nåde. Og slik har han vist oss at det går en vei videre også når livet er vanskelig.

I dette bladet vil vi spesielt minnes vår gode, gode kantor Torbjørn Dyrud som døde 19. juli i sommer av kreft, 52 år gammel. Han har satt dype spor gjennom musikken sin og sitt gode vesen den korte tiden han fikk være her i Kolbu.

La oss ta litt ekstra vare på øyeblikkene og varme hverandre denne høsten, slik Hans Børli avslutter diktet «Junikveld»:

*Å, flytt deg nærmere inn til meg
her på kjøkkentrammen!
Den er så svinnende kort den stund
vi mennesker er sammen.*

Hilsen Anne-Hilde, prest.

Høstblad - en hilsen til deg - foto Janne A. A.

Avskjed med Torbjørn Dyrud

En fullsatt Hoff kirke tok tirsdag 28. juli et siste farvel med Torbjørn Dyrud, som døde i sitt hjem på Kapp, søndag 19. juli, 52 år gammel.

Den anerkjent musikeren og komponisten ble i 2024, ansatt som kantor i en 80 prosent stilling Østre Toten, hvorav 65 prosent i Kolbu kirke.

I et intervju Kolbu Menighetsblad hadde med han under en kveldsgudstjeneste i Kolbu kirke, søndag 11. februar i 2024, spurte vi hva det var som fikk ham til å søke stillingen som kantor.

- Jeg er utdannet kirkemusiker og har lenge hatt en draging mot kirken. Det er noe som har modnet over tid, var svaret fra Dyrud, samtidig som han understreket at det var innholdet i jobben som tiltrakk ham.

- Det å skulle ha ansvaret for at det blir ordentlig musikk i folks begravelser, er fint å tenke på. Det betyr noe for folk som er i en vanskelig livssituasjon, sa Dyrud.

Dessverre ble det ikke så lenge han fikk utføre den jobben.

Les for øvrig Janne Alvilde Arntzen minneord om Torbjørn Dyrud på side 4.

Torbjørn Dyrud ved pianoet - foto AHW Helland

Lidt fra vestre Toten

Nasjonalarkivet er spennende! Der (i nettbiblioteket) kan en lese gamle aviser, og jeg tenkte det kunne være spennende å finne den første avis som omtalte «Kolbu kirke». Jeg gjengir noe av et leserinnlegg, hentet fra Gjøviks Blad datert fredag 5. desember 1890. Merk at den gang, fram til 1908, var Kolbu en del av Vestre Toten kommune. Redaktøren fant åpenbart innlegget såpass vittig at han lot det bli førstesidestoff i avisa.

Hr. X2 beklager sig i «Samhold» Nr 140 - og det visstnok med Rette - over, at man ikke kan komme ind i Kolbu Kirke efter Gudstjenestens Begyndelse, uden at Folk maa vende Hovedet for at se på indtrædende Efternøler. Hvis vedkommende er en lidt fint antrukket Dame bliver det især en svare Glaning, og man maa - oprigtig talt - ofte beklage de Stakler som maa anstrenge sine Nakkemusklér saa saare for at se paa en Pyntedukke. Hvorledes skal man rette paa dette her? Jo, jeg vil foreslaa at man uten videre Seremonier tar og vender Stolene helt igjen om, saa Folk faar Ansigtterne mot Døren og slipper den Uleilighet at vride Halsen.

Hvad Gulvtepperne, som Hr. X2 nevner, angaar, kan De være rolig for ikke kommer ganske straks. Nei, Folk i Kolbu har andet at tenke paa; de har paa enkelte Steder ikke engang faaet ordentlig opigjen sine berømte Veie efter Snestormen her forleden Dag. Aarsagen er maaske den - jeg tør ikke sige det bestemt - at Folk har geraadet udi en stor Ophidselse paa Grund af den profeterede nye Jernbanevei, som en bekymret Herre i Østre Toten i Aanden skal have seet i Retningen Gjøvik-Skreifjeldene-Minne. Desuden har vi en forfærdelig Jernbanetumult her om dagen; overalt i vestre Toten raabes der «Ned med Minnebanen!» og jeg vil anbefale dens Tilhængere om ikke at komme herop i vestre Toten; de vil i allerheldigste Tilfælde faa Juling [...]

-d.

I ettertid konstaterer jeg at «-d.» kunne valgt en annen og billigere løsning, nemlig at de nysgjerrige satte seg på de fremste benkene i nordre sideskip. Der har en full oversikt over begge inngangsdørene.

Maleri av Kolbu kirke malt av Bjørn Skovly

Kirkebakken

Kirkebakken – eller området nær kirken - var gjennom en lang periode av vår historie kanskje det viktigste sted for å utveksle og hente informasjon, gjerne av offentlig karakter. Mindre kjent er det kanskje at området nær kirken også kunne brukes slik det framgår av en annonse i Samhold seint på året 1892:

Vestre Toten Landboforening

afholder Okseskue Mandag den 24de Oktober Kl. 9 Fm. ved Eina Kirke, samme dag ved Kolbu Kirke Kl. 2 Em., den 25de Oktober ved Aas kirke Kl. 12 Middag.

Bestyrelsen

Dette maleriet fra 1933, signert Bjørn Skovly, henger i kontorbyggets samlingsrom. Det viser kirka og området rundt, sikkert ikke så ulikt slik det var på 1890-tallet. Her, på den utvidede kirkebakken ble nyheter og forordninger bekjentgjort, her foregikk utstilling og kvalitetsbedømming av husdyr, og her – ved kirkeporten – sto gapestokken. Den fikk Kristian Dystebakken ta plass i under millenniumsfeiringen, men ganske så frivillig, 152 år etter at den ble avskaffet ved lov i Norge.

Tekst og foto: Jens Amlie

Alt er stille

10. Januar, 2018 - Torbjørn Dyrud

*Ælt er stille
stria er forbi
stilt står skoa,
du har dri.*

*Er du oppi der en stann?
Har du kømmi helt trygt fram?*

*Eng og åker,
blommer mæ navn.
Himmelsk ro,
men jordisk savn.*

*Er du oppi der en stann?
Har du kømmi helt trygt fram?*

*Væga dine
gikk tæl Gud.
Vi har minnet,
vi har lys.*

*Du er oppi der en stann,
du har kømmi helt trygt fram.*

TIL MINNE OM VÅR ALLES KJÆRE TORBJØRN DYRUD!

Det er alltid spesielt å lese om dødsfall blant f.eks. politi, brannvesen og militære. De minnes sine falne med; «vi mistet en av våre». I slike etater og arbeidsteam blir alle som en stor utvidet familie. De møter hverandre på jobb, og gjør sitt beste i ulike situasjoner hver dag. Derfor oppleves det veldig sårt og vondt å miste «en av våre», selv om de er utenfor den egentlige kjernefamilien. Torbjørn hadde sin aller nærmeste kjernefamilie, Marianne, Markus, Jakob og Sofia, som han pratet om og elsket så høyt.

De mange gruppene, konstellasjonene og jobbene Torbjørn var en del av, opplevde da Torbjørn døde 19. juli 2026 å ;«miste en av sine». Utvidet familie, venner, kollegaer, ulike kor, musikere, Urbane Totninger, foredragsholdere, kirker, menigheter, musikk-Norge, studievenner og mange mange flere. Alle savner den samme gode gutten. Han som fikk folk til å føle seg sett og forstått. Som var en musikalsk sjeldenhet, og humørspreder. Rundt om i Norges land mangler det en Torbjørn nå.

Jeg skriver i jeg-form og fra hjertet mitt, men det jeg skriver gjelder for flere enn meg.

Torbjørn gjorde livet, i hverdagen og på jobben i Kolbu menighet og i Østre Toten, til et bedre sted å være. Han kom inn i rommet eller i kirken med et lyst sinn, uansett hvordan han hadde det. Han spilte med hjertet. Tonene og notene snakket til han, som om de var et helt spesielt team. Når han satte seg ved pianoet eller på orgelkrakken, tryllet han frem toner. Melodier som bare ble til i øyeblikket, eller en blanding av kjent og nytt i en og samme salme eller melodi. Torbjørn pustet og tenkte musikk. Der jeg så en åker med korn som bølget i vinden, så Torbjørn en sang, en tekst, noter og

toner. Jeg spurte han en gang om han «tenkte i noter» eller om sangen kom til han som ren melodi fra tanken til henda. Det var visst en blanding. Han kunne notene så godt at det var vanskelig å skille om han hørte eller så noten først. Tenkt å få være en dag i Torbjørn sin hjerne, det hadde vært noe det!

Torbjørn var åpen og ærlig. Han likte å snakke sant om livet, både det som var vanskelig og skamfullt, og det som gav glede, liv og nytt mot. Han delte stolte øyeblikk, og små og store bekymringer. Det samme gjorde jeg og vi. Han lyttet, veiledet, tulla, og var direkte.

Hos Torbjørn var det rom for alle spørsmål og rare tanker. Han elsket spesielt de tankene som skilte seg ut. De man kunne løfte opp på et høyere plan og undre seg over sammen. Finne svar, eller bare la de rare tankene henge i luften til svarene kom- eller ikke kom. Det viktigste var uansett å dele, undre seg, le, gråte, filosofere, snakke om og leve med. Torbjørn var genuint interessert i det meste. Han likte fremgang og effektivitet. De få gangene jeg så han utålmodig, var ved mye møtevirksomhet uten tydelig mål eller hensikt.

Jeg ble kjent med Torbjørn da jeg var 16 år. Da vi 30 år senere begynte å jobbe sammen i Kolbu menighet, sa han mange ganger, «Tenk at vi er kollegaer i kirka, Janne. Det er så koselig!» Jeg savner Torbjørn. Jeg savner praten, rådene, visdommen, det moralske kompasset hans, musikken, tankene, åpenheten, faset hans og latteren som lå så lett tilgjengelig.

For staben i Kolbu var han en kjær kollega. Takk for tiden med deg. Takk for alt du delte og gav. Du vil alltid være i våre hjerter.

Alt godt fra Janne Alvilde- og resten av staben i Kolbu- Anne-Hilde, Jens, og Anne-Lise

Torbjørn Dyrud ved orgelet i Kolbu kirke - foto Karsten Nyborg

Dette er diktet som står på arket til venstre på orgelet:

Å leve

*å leve
er ikke akkurat det lettaste som finst
ikke alltid vakre roser
og fin musikk
men sidan no
dette orgelet likevel står her
kan vi vel spele litt på det*

Arne Karsten Ruset

URFREMFORING AV BESTILLINGSVERKET - “REQUIEM” AV TORBJØRN DYRUD (1974-2026)

Tekst: Vivianne Syndes, Domkantor Oslo, Kjell Almenning, domkantor Bergen og Sigrund Skårberg, daglig leder i Oslo domkor

Det er domkantor i Oslo domkirke Vivianne Syndes og domkantor i Bergen domkirke Kjetil Almenning, som står bak bestillingen av Dyruds nykomponerte verk. Torbjørn ønsket selv å skrive et Requiem, en dødsmesse, og at musikken og det lyse budskapet i hans “Requiem”, skulle komme ut til folk. Han jobbet mye med dette i de siste månedene av sitt liv. Han sovnet stille inn 19.juli 2026.

Torbjørn var opptatt av at ny musikk skulle være tilgjengelig, og sa på et tidspunkt at det må da være mulig å komponere musikk i dag som ikke krever vektall i musikkteori for å ta del i. “Det har han lyktes med også i dette verket, musikken gir en umiddelbar opplevelse! Samtidig på finurlig Torbjørnsk vis er det flere lag, sier Almenning.

“Da jeg besøkte Torbjørn i juni hørte vi oss gjennom musikken. Han var ganske sliten den dagen. Så kom vi til et parti i verket der han uttrykte med stor entusiasme. “Dette er jeg veldig fornøyd med! Masse energi og lys.” Musikken her er rett på - direkte til lytteren og oppleveren.” sier Syndes, før hun fortsetter: “Han var opptatt av at musikken skulle oppleves direkte og umiddelbar av den som lyttet. Noen ganger er musikken enkel, andre ganger mer komplisert, men alltid direkte og kommuniserende. Jeg tror det er noe av suksessen i Dyruds musikk, slik vi også opplever det i påskedramaet hans “Out of Darkness”.

Både Kjetil og Vivianne kjente Torbjørn godt, og det blir sterkt å skulle urfremføre Dyruds siste verk. “Vi fremfører et arbeid vi har holdt på med sammen og selv om det er tungt og vil bli krevende, kjennes det godt å få spille dette for publikum. Vi sitter med en stor kirkemusikalsk skatt mellom hendene, som vi opplever at er en del av vårt ansvar å fremføre, å gi så mange som mulig mulighet til å oppleve! Og vi vil alltid ha med oss takknemligheten for Torbjørn og hans musikk”

Lørdag 14. november kl. 18.00, kommer Oslo Domkor til Hoff kirke for å fremføre verket.

Oslo Domkor i Gjøvik kirke april 25. Out of Darkness av Torbjørn Dyrud - foto Oslo Domkor

Torbjørn hadde en tydelig intensjon bak verket han skrev på. Han sa:

“For meg som kirkemusiker har denne litteraturen åpnet mitt eget åndsliv på et grunnleggende plan. Det virker mer og mer troverdig at fortellinger om en virkeligere virkelighet, utenfor tid og rom, en tilstand der ubetinget kjærlighet fyller alt, ganske enkelt er sanne. Det er noe i meg som åpner seg når jeg leser disse personlige fortellingene i lys av Bibelen og andre historiske kilder.”

“Vi savner Torbjørn. Han var et spesielt godt menneske. Og en fantastisk musiker. Våre tanker går til familie og venner av Torbjørn. Vi føler med dem i sorgen” sier Syndes.

I forbindelse med urfremføringen av «Requiem» fremføres verket flere steder:

- Oslo domkirke og Bergen domkirke søndag 1. november kl. 18.00 allehelgensdag
- Stord kyrkje lørdag 31. oktober kl. 18.00 (Bergen Domkor)
- Hoff kirke lørdag 14. november kl. 18.00 (Oslo Domkor)
- Bragerne kirke søndag 15. november kl. 19.00 (Oslo Domkor)

Billetter til Hoff kirke er tilgjengelig for salg fra 1. september:
<https://www.ticketmaster.no/artist/oslo-domkor-billetter/917683>

Min Salme

JEG ER I HERRENS HENDER

Salme nr. 494 i Norsk salmebok

Denne salmen ble skrevet i 1932 av Erling Tobiassen. Han var prest og salmedikter.

Han har valgt å begynne alle de fire versene i salmen med setningen «Jeg er i Herrens hender».

Jeg tenker at det var genialt, og for meg virker det!

Midt i det som jo er å tro så har disse ordene lagret seg som en sannhet i meg.

Ja, jeg er i Herrens hender!

Også behøver ikke jeg å gruble mere på det uansett hva livet måtte by på.

Hver dag 24/7, gjennom hele livet, i ro og uro, sorg og glede, latter og tårer er Gud med, helt uavhengig av mine følelser.

Så en stor takk fra meg til Erling Tobiassen for at han skrev denne salmen.

Jeg sender salmestafetten videre til Aud-Kristin Dystebakken Andersen

Jeg er i Herrens hender

T 1932 Erling Tobiassen

M 1947 Sigurd Lunde

**1 Jeg er i Herrens hender
når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender
sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe
av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge
få kraft i Jesu navn.**

**2 Jeg er i Herrens hender
i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner
at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler
må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler
hans øye følger meg.**

**3 Jeg er i Herrens hender
når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner
for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde
og setter englevakt,
for natten han vil råde
med hellig guddommakt.**

**4 Jeg er i Herrens hender
når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner,
fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde,
han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vande
på vei til himlen inn.**

Foto: Eva H Bergum

BEDEHUS MED BIBELSKE RØTTER

Det er påfallende hvor mange navn og stedsnavn vi har i det norske språket som har sin rot i Bibelen. Bare i Kolbu har vi fire bedehus med opphav i stedsnavn eller begivenheter hentet fra Bibelen. Det er Tabor beliggende ved Syljulien gartneri, Betania ved Kvikstadengen, Betel ved Lund og Elim i Kolbu sentrum.

Tabor er et kjegleformet kalksteinsfjell med en topp på 588 meter i Galilea i Israel, nordøst for Jisreelsletta, omlag ti kilometer øst for Nasaret. Navnet kommer fra hebraisk og betyr trolig «høyde», «renselse» eller «å forme», og det brukes i dag også som et sjeldent guttenavn. Fjellet har en rik historie, preget av både bibelske og historiske hendelser. Det er kjent som et viktig hellig sted for flere religioner. Spesielt er det kjent fra to fortellinger i Bibelen. I det gamle testamentet er Tabor stedet hvor profetkvinnen Debora samlet Israels stammer til krig mot kanaanittene. I det nye testamentet er Tabor forklarelsens berg, der Jesus viser seg i forvandlet og lysende skikkelse for tre av sine disipler: Peter, Jakob og Johannes.

Betania er et bibelsk stedsnavn som betyr «hus for fiken» eller «fikenhus». I det nye testamentet er Betania en landsby nær Jerusalem, øst for Oljeberget, ved vegen fra Jerusalem til Jeriko. Det er kjent som stedet Jesus ofte besøkte fordi vennene hans, søsknene Lasarus, Marta og Maria, bodde der, og ikke minst for oppvekkelsen av Lasarus. Jesus oppholdt seg her før han dro inn til Jerusalem den siste påsken. Tradisjonen vil ha det til at «himmelfarten» skjedde nær denne byen.

Tabor bedehus ble tatt i bruk i 1935 og brukes den dag i dag til søndagsskole - foto KANY

Betel betyr på hebraisk «Guds hus». I bibelen er det en eldgammel og viktig hellig by, som lå nord for Jerusalem på en åsrygg omlag 900 meter over havet. Byen var et viktig religiøst sentrum for israelittene, og et kultsted i kongeriket Israel hvor prester utførte offerhandlinger. Betel knyttes blant annet til stamfedrene Abraham og Jakob. Her skal Jakob ha hatt en drøm da han flyktet fra Esau. I drømmen så han en stige som nådde til himmelen. Engler gikk opp og ned på stigen. Jahve viser seg for Jakob og lover at han skal bli stamfar til en stor ætt.

Elim er et bibelsk stedsnavn som betyr «store trær» eller «eiketrær». I det gamle testamentet nevnes Elim som en oase i ørkenen der israelittene slo leir under utvandringen fra Egypt, og hvor det var 12 kilder og 70 palmetrær. Beliggenheten er ikke nøyaktig kjent, men antas å ligge på vestsiden av Sinaihalvøya.

KANY

Kilde: Store norske leksikon

Det nærmer seg kveld

10. januar, 2018 - Torbjørn Dyrud

*Når det dræg seg mot sammarn
når det nærmer seg kvæll
når det snøger en vinterdag
hæll lysner mens regnet fell
om det væks hæll visner
om det mørkner hæll gryr
om det frys på hæll tiner
om en kjinner seg tung hæll yr*

*Det er så tomt og rart å stå att her
å vara helt åleine,
i gangen der du sto
heng bære klæa for seg sjøl.
Men je klarer det læll,
om det nærmer seg kvæll.*

*Det er sånn det er laga,
vi kjæm og vi går
om det snøger en vinterdag,
så går det jevnt mot vår.*

*For ælt væks og visner,
og det blømmer og dør,
men vi æ ´itte åleine,
det har hendt så mange før.*

*Det er så tomt og rart å stå att her
å vara helt åleine,
i gangen der du sto
heng bære klæa for seg sjøl.
Men je klarer det læll,
om det nærmer seg kvæll.*

*Ælt dæ vi får
kjæm og går
det er tæl låns
i noen år.*

*Det er så mange som har sti att der
og kjint seg helt åleine
men nesten ælle såg
at dom var itte for seg sjøl.
Og dom klarte seg læll
om det nærme seg kvæll.
Så je klarer meg vel,
om det nærmer seg kvæll.*

STOR FEST I KOLBU KIRKE

Søndag 23. august var en fullsatt kirke med på å feire dåp av 4 barn! Men ikke nok med det: 13 skolestartere fikk utdelt 6-årsboka og et oppgavehefte. Etter å ha pakket boka i sekken, samlet de seg rundt lysgloben. Vi ba for skolene og tente lys for hver enkelt av barna. Det ble en høytidelig stund.

Fikk du ikke anledning til å komme, men har en skolestarter hjemme hos deg, så ta kontakt med presten i Kolbu! Vi har noen ekstra bøker!

Anne-Hilde

Boka studeres ivrig - foto Anne Kari Hovde

6-års bok til store 6-åringer - foto Anne Kari Hovde

Sekkene pakkes -foto Anne Kari Hovde

Vi samles rundt lysgloben -foto Anne Kari Hovde

Høstprogram Bergseng søndagsskole 2026

Vi møtes på Tabor bedehus (ved Syljulien gartneri). På høstfesten har vi barneandakt, lek, sang, bevertning og loddsalg og i år markerer vi at Tabor bedehus er 90 år gammelt.

På vanlige søndagsskolesamlinger er det sang, vi lærer om en bibeltekst, aktivitet og kveldsmat. Her er det god plass til både barn og voksne.

- 13.09 kl. 11.00: Høstfest og oppstart på søndagsskolen.
- 27.09 kl. 17.00: søndagsskole.
- 11.10 kl. 17.00: søndagsskole.
- 25.10 kl. 17.00: søndagsskole.
- 22.11 kl. 17.00: søndagsskole.
- 06.12 kl. 11.00: Adventsfest.
- 27.12 kl. 17.00: Juletreff.

Marit Lundborg Jacobsen
og Anne Kari Hovde

KOLBU OG EINA BLANDAKOR

Vi i Kolbu&Eina Bl kor er ett kor med medlemmer fra Østre og Vestre Toten. Nå har koret 33 medlemmer. Vi kunne ha tenkt oss flere karer, spesielt basser. Vi tar selvsagt inn alle nye sangere.

Nå i høst startet vi opp med ny dirigent Frida Andreassen Lereng. Hun er ei jente med godt humør og et smittende smil. Hun kommer godt forberedt til øvelsene. Hun har utdannelse fra Grieg Akademiet i Bergen og fra Barrat Due i Oslo. Hun er også en meget dyktig fløytist. Heldigvis for oss i koret takket hun ja til og bli vår nye dirigent, dette setter vi stor pris på.

Vi er meget takknemlig for at vi får øve i Kirkestua, og vi synes det er koselig og bli spurt om synging i kirka.

Liv Berit Kløvrud, Leder i Kolbu & Eina blandakor

Kolbu og Eina
blandakor - foto
Åse Marit Narum

Ny dirigent: Frida
Andreassen Lereng.
Foto: Åse Marit
Narum

KONDOLANSER OG ÅPEN KIRKE

Kong Haralds død berører oss alle. Han var vår alles konge. Mange har skrevet i kondolanseprotokollen. Denne dagen måtte kirka være åpen.

Nå ønsker vi vår nye konge, Kong Haakon, og hele kongefamilien Guds fred og alt godt - midt i alt som er!

*Gud sign vår konge god!
Sign ham med kraft og mot,
sign hjem og slott!
Lys for ham ved din Ånd,
knytt med din sterke hånd
hellige troskapsbånd
om folk og drott!*

Foto AHHW

NYTT KONFIRMANTKULL ER I GANG!

Vi startet med bli-kjent-samling før sommeren, og så bar det rett til leir på Viken Folkehøyskole! Håper konfirmantene sitter igjen med mange gode opplevelser. Når bladet kommer i posten har vi akkurat begynt undervisningen, og konfirmantene er blitt presentert for menigheten. Vær gjerne med og be for dem dette året!

Er det noen som ennå ikke har fått meldt seg på, så ta kontakt med Sten Are Hanserud 91604396, eller med presten i Kolbu – så skal du se det ordner seg!

Tekst: Anne-Hilde W. Helland, prest i Kolbu
Foto: HEKTA

DET SKJER I KOLBU

VAFFELLUNSJ I KIRKESTUA

Andre torsdag i måneden kl 11.30 – 13
Dato for høsten: 10. september, 8. oktober, 12. november og 10. desember.
Vi serverer kaffe/te og vafler.
Vi gleder oss til å se deg! Kom som du er!
God hilsen fra diakoniutvalget og staben.

KVELDSBØNN I KOLBU KIRKE

Du er velkommen til en pust i kirkebenken første torsdagen i hver måned, kl 17.30-18. Musikk, sang, veksellesning, stillhet, lystenning og ettertanke. Det er godt å være sammen – velkommen til kirka!

Datoer for høsten: 3. september, (ikke i oktober), 5. november og 3. desember

SANG OG SUPPE

22. oktober og 19. november inviterer vi til sang og suppe i Kirkestua i Kolbu kl 18-20. Vi spiser først litt suppe sammen, og så synger vi fra salmeboka. Kom gjerne med dine ønskesalmer!

Sang og suppe kom i gang mye takket være Torbjørn - foto AHW Helland

GULLKONFIRMANTER

Søndag 20. september er alle som ble konfirmert i Kolbu kirke invitert til jubileumsfeiring! Vi vil presentere dere under gudstjenesten, og etterpå blir det mimring og bespisning for gullkonfirmantene i Kirkestua.

Ta gjerne kontakt med hverandre og husk å melde deg på!

Gullkonfirmanter i Kolbu 2026: Tore Almsengen, John Olav Dyste, Nils Dyste, Torbjørn Eng, Audun Flaen, Per Jørgen Hagen, Per Erik Halvorsrud, Jan Kristian Hoel, Ole Håvard Lundvald, Olav Borgar Næss, Odd Sandsengen, Odd Øystein Skinstad, Eva Dalhaug, Hanne Marie Dyste, Iren Oddny Engh, Unni Flaen, Karin Grønlie, Berit Hoel, Unni Hoel, Runa Kristin (Holte) Raddum, Bente Karin Kvikstad Testad, Bjørg Kristin Molstad, Ingunn Molstad, Hilde Narum, Ann-Mari Nøkleby Skogheim, Siv Ingvild Thirud, Bente Undli

HØSTTAKKEFEST OG 4-ÅRS BOK

Søndag 18. oktober kl 11 samles vi til høsttakkefest i Kolbu kirke. Bygdekvinnelaget pynter og 4-åringene er med i prosesjonen inn i kirka og bærer noe av markens grøde. I år møter 4-åringene til en liten samling i kirka en halv time før gudstjenesten begynner! Velkommen til store og små!!

ALLEHELGENSDAG

Første søndag i november feirer vi Allehelgensdag. I år blir det søndag 1. november, og gudstjenesten er kl 11. Kolbu & Eina Blandakor blir med, og det gleder vi oss til! Under gudstjenesten vil vi tenne lys og minnes alle det er holdt gravferd for siste året.

Allehelgen er dagen for å tenne lys - foto AHW Helland

BABYSANG OG BARNESANG!

Babysang på

Bygdestua: Vi møtes **kl 11-13 hver onsdag** frem til 2. desember. (Unntatt: onsd. 16.sept og 7. okt.) Jeg serverer lunsj! Velkommen til et trygt og hyggelig felleskap med små og store!
Hilsen Janne, diakon

Foto Janne A Arntzen

Barnesang på Bygdestua: Vi møtes annenhver onsdag kl 16.30-17.30!

Oppstart 9. Sept. Kl 16.30. Vi synger, leker og spiser kveldsmat sammen.

200 kr pr familie for semesteret, vipses når du kommer til 138034 - merk med barnesang. Jeg gleder meg til å møte dere! Hilsen Guro S.B. Solhaug.

Fortløpende info på Facebookgruppa *Babysang og barnesang i Østre Toten!*

Vi støtter menighetens arbeid

**Kolbu menighet
er glad for støtte!**
**Bruk gjerne
Vipps 100651.**
Stor Takk!

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE

06. september: Kvelds-gudstjeneste

Kolbu kirke kl. 18:00
Presentasjon av årets konfirmanter
Anne-Hilde W. Helland

20. september: Gudstjeneste med gullkonfirmantjubileum

Kolbu kirke kl. 11:00
Kolbu og Eina Blandakor synger
Anne-Hilde W. Helland

24. september: Generasjonsgudstjeneste

Kolbu kirke kl. 17:00
Hyggelig samvær i kirkestua etterpå.
Anne-Hilde W. Helland og Janne Alvilde Arntzen

04. oktober: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl. 11:00
Anne-Hilde W. Helland

18. oktober: Høsttakkefest og utdeling av 4-årsbok

Kolbu kirke kl. 11:00
Anne-Hilde W. Helland og Janne Alvilde Arntzen

01. november: Allehelgens-gudstjeneste

Kolbu kirke kl. 11:00
Kolbu & Eina Blandakor synger
Anne-Hilde W. Helland og Janne Alvilde Arntzen

15. november: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl. 11:00
Anne-Hilde W. Helland

29. november: Lysmesse

Kolbu kirke kl. 18:00
Anne-Hilde W. Helland

13. desember: Vi synger og spiller jula inn

Kolbu kirke kl. 16:00

24. desember Julaftens-gudstjeneste

Kolbu kirke kl. 16:00
Anne-Hilde W. Helland

25. desember Høytidsgudstjeneste

Kolbu kirke kl. 11:00
Anne-Hilde W. Helland

Land Trykkeri as

- få det trykt i Land du også!

LT@landtrykkeri.no

SLEKTERS GANG

DØPTE

Elise Thorp
Åse Narum Karsrud
Anne Narum Karsrud
Jenny Anita Johansen
Leni Emilie Skullerud- Lyng
Mathilde Granum Rødningsby
Nora Kristina Skumlien Jacobsen
Thale Granum Limbodal

DØDE

Kristian N. Kvikstad
Svanhild Robertsen
Björg Marit Gran
Gerd Laeskogen
Monica Irene Nilsson
Astri Johanne Løkken
Mangor Haga
Oddvar Torolf Holte

Ring 116 111 eller
chat med oss på
116111.no

HENG ATT i Kolbu kirkestue for alle 4. og 5. trinn
elever torsdag 10. september kl. 14.50-16.15.

Datoer videre er: 24.sept, 15.okt, 22.okt, 29.okt.

Vi starter med å spise et måltid sammen. Etterpå
blir det «bibel-bit», lek, aktivitet, og mulighet til å
gjøre lekser. For påmelding og spørsmål, kontakt
kateket Anny Holien, mobil 99614724

